„Заиста сам ја онај који се највише боји Аллаха и који Га најбоље познаје!“

Аиша, мајка правоверних, Аллах био задовољан њоме, је рекла: Када би Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, наређивао својим следбеницима неко дело, наређивао би им само оно што су били у стању да изврше. Али они би рекли: ‘Ми нисмо као ти, о Аллахов Посланиче! Аллах ти је већ опростио твоје претходне и будуће грехе.’ Тада би се он наљутио, тако да би се љутња видела на његовом лицу, па би рекао: „Заиста сам ја онај који се највише боји Аллаха и који Га најбоље познаје!“

[صحيح] [رواه البخاري]

Аиша, мајка правоверних, нека је Аллах задовољан њоме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када би наређивао људима неко дело, налагао им оно што им је лако, а не оно што им је тешко, из страха да неће моћи истрајати у томе. И сам је поступао на исти начин, примењујући ублаженост у делима као што је саветовао друге. Међутим, његови следбеници су од њега тражили да им наложи тежа дела, верујући да ће постићи више степене код Аллаха кроз претерану ревност у ибадету, а не схватајући да се узвишеност у степенима стиче искреношћу и истрајношћу, а не прекомерним оптерећењем у делима. Тада би они рекли: „Ми нисмо у истом положају као ти, о Аллахов Посланиче, јер је Аллах већ опростио твоје претходне и будуће грехе.“ Тада би се он наљутио, тако да би се знакови љутње видели на његовом лицу, па би рекао: „Заиста сам ја онај који се највише боји Аллаха и који Га најбоље познаје! Зато чините оно што вам наређујем.“

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/65121